

Informace o obsahu zahraničních vojenských odborných časopisů

Informace o obsahu polského vojenského odborného časopisu Myśl wojskowa

Číslo 9/1955

Generál-plukovník St. Poplawski,
O Vojenskovědecké práci ve vojenských akademiích.

V první části článku se rozebírají úkoly, které jsou před vojenskými akademii v oblasti vojenskovědecké práce, a naznačují se způsoby jejich plnění.

V další části se autor článku zabývá otázkami organizace a provedení vědeckých konferencí.

V poslední části rozebírá autor otázku vytvoření materiální základny umožňující rozvíjení vojenskovědecké práce na vojenských akademiích.

Kapitán W. Kuciński, Některé otázky organizace a vedení boje v obklíčení.

Autor článku rozebírá tyto otázky:

— za jakých podmínek může dojít k obklíčení vlastních vojsk v obraně, ve střetném boji, při odchodu a za jiných okolností;

— cíl boje obklíčených vojsk;

— podmínky, které umožňují vést boj v obklíčení;

— charakteristické zvláštnosti boje v obklíčení;

— opatření k předejití obklíčení;

— práce velitele při organizaci boje v obklíčení;

— volba předního okraje a vliv terénních podmínek na organizaci boje v obklíčení;

— organizace a provádění průzkumu, bojového zajištění protitankové obrany a protiatomové ochrany;

— organizace velení a spojení.

Potom rozebírá autor údobí boje v obklíčení;

— boj o vytvoření výhodných podmínek k organizaci obrany v obklíčení;

— boj k odrazení nepřátelských útoků a k udržení předního kraje obrany;

— boj ke zničení nepřítele vklínivšího se do hloubky obrany.

Major J. Krywko, Některé otázky organizace pořádkové služby.

V první části článku rozebírá autor tyto otázky:

— všeobecné úkoly pořádkové služby;

— kdo, kde a jakými silami organizuje pořádkovou službu;

— způsoby organizace pořádkové služby na osách postupu vojsk, přisunu a odsunu, v místech a na čarách provádění ženijních prací, v prostorech rozmístění vojsk a štábů a také v prostorech týlových zařízení;

— plánování pořádkové služby (plán organizace, pokyny a směrnice pro pořádkovou službu).

Druhá část článku je věnována organizaci regulace pohybu v útočné operaci. Jsou v ní rozbírány otázky

— významu a úkolů služby regulování pohybu;

— organizace regulování pohybu vojsk v přípravném období útoku;

— organizace regulování pohybu vojsk v průběhu útočné operace.

Kapitán P. Kryszko, Některé otázky použití a činnosti dělostřelectva za průlomu spěšně vybudované obrany nepřítele.

V první části článku rozebírá autor otázky dělostřeleckého útoku na spěšně vybudovanou obranu. Při tom podrobně probírá dělostřeleckou přípravu a dělostřeleckou podporu útoku a dělostřelecké zabezpečení činnosti pěchoty a tanků v hloubce obrany nepřítele.

V dalších částech autor postupně rozebírá

— organizaci a provádění dělostřeleckého průzkumu;

— zvláštnosti bojové sestavy dělostřelectva do příchodu k spěšně vybudované obraně nepřítele a po něm v případech, kdy obrana je prolamová-

na z chodu nebo po přípravě ve zkrácené lhůtě;

— práci dělostřeleckých velitelů a štábů při organizaci činnosti dělostřelectva;

— velení dělostřelectvu a spojení.

Kapitán K. Mleczo, Zdravotnické zabezpečení útočného boje s násilným přechodem vodní překážky.

V úvodu pojednává autor článku o všeobecných zásadách zdravotnického zabezpečení útočné činnosti s násilným přechodem vodní překážky.

Pak objasňuje

— zvláštnosti zdravotnického zabezpečení násilného přechodu s plánovitou přípravou;

— organizaci obvažit na přepravách, přepravišť raněných a organizaci odsunu;

— zdravotnické zabezpečení vojsk vedoucích boj na dobytých předmostích;

— způsob přemísťování zdravotnických zařízení za útočnými vojsky.

Autor ukazuje charakteristické rysy zdravotnického zabezpečení při násilném přechodu vodní překážky z chodu, zejména pak rozsah práce náčelníka zdravotnické služby, zdravotnické zabezpečení vojsk při příchodu k vodní překážce, v době násilného přechodu přes ní a v době boje na protějším břehu.

Dále popisuje práci náčelníka zdravotnické služby, po přijetí rozhodnutí pro zdravotnické zabezpečení násilného přechodu.

Vojenskohistorická část

Major A. Jasiński, Politické zabezpečení bojové činnosti 1. polské armády při průlomu pomořského valu.

V článku podává autor nejprve všeobecnou charakteristiku činnosti vojsk 1. polské armády a práce politického aparátu v období od vyražení z prostoru Varšavy až do průlomu pomořského valu. Dále pak popisuje organizaci a provádění politického zabezpečení v době pochodu vojsk z prostoru Varšavy do prostoru města Bydhošť, v době pochodu z prostoru města Bydhošť k pomořskému valu; v době průlomu hlavního

pásma obrany pomořského valu, v době přípravy k průlomu pomořského valu, a v době průlomu tohoto pásma a pronásledování nepřítele k břehu Baltického moře.

Bulharská lidová armáda — výtah z článku napsaného vojensko-historickým oddělením generálního štábu bulharské lidové armády pro československý sborník »Historie a vojenství« (otištěn byl v 3. čísle r. 1954 tohoto sborníku).

V rubrice »O cizích armádách« je otištěn článek plukovníka W. Czamaňského »O některých charakteristických rysech vojenského umění americké a anglické armády za druhé světové války«.

Nejprve jsou v článku ukázány všeobecné zásady vedení operací a všeobecné americké a anglické názory na vedení války. Pak jsou v článku rozvířeny charakteristické rysy plánování, přípravy a vedení operací i taktiky amerických a anglických vojsk za druhé světové války.

V druhé části nazvané »Použití druhů vojsk« jsou ukázány zvláštnosti použití dělostřelectva, tankového vojska a letectva americkými a anglickými veliteli za druhé světové války.

V části »Výsadežové operace« jsou uvedeny charakteristické rysy plánování, přípravy a provádění anglo-amerických vzdušných výsadežových operací, jejich bojového a materiálního technického zabezpečení.

V rubrice »Diskuse a polemika« je otištěn diskusní příspěvek plukovníka B. Szczepaniaka »O manévru« k článku majora J. Marguliese »Některé otázky manévru v soudobém boji a operaci«, otištěném v 5. čísle časopisu Myśl wojskowa 1955.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je recenze časopisu hlavní správy bojové přípravy »Przegłond wojskowy«, ročník 1954 a recenze knihy M. Krwawitze »Války za obranu polského pobřeží v roce 1627 a bitva u Oliwy«. Kniha byla zpracována vojenskohistorickou komisí polského ministerstva národní obrany a vydána polským vojenským vydavatelstvím MON v roce 1955.

Číslo 10/1955

V čele čísla je otištěn rozkaz ministra národní obrany maršála Rokossovského, vydaný k 12. výročí vzniku polské lidové armády.

Plukovník B. Bednarz, Význam morálního faktoru v soudobé válce.

V úvodní části ukazuje autor poměr člověka a techniky v soudobé válce a zdůrazňuje rozhodující úlohu, kterou mají ve válce lidé silní duchem, vyzbrojení nejnovější bojovou technikou a výtečně ji ovládající.

Dále pak autor analysuje:

- materiální a morální vliv týlu na zabezpečení vítězství armády na bojišti;
- pojem morálního faktoru;
- úzký vztah fronty a týlu v soudobé válce.

V další části popisuje ideologické zpracovávání vojáka v imperialistických armádách, zvláště v americké armádě.

Nakonec poukazuje na vzrůstající úkoly a úlohu velitelů v soudobé válce a na nezbytnost zesílit odolnost vojsk proti psychologickému účinku použití atomových zbraní.

Článek je zakončen všeobecnými závěry pro práci k upevnění morálního stavu armády.

Generál-major J. Drzewiecki, Vývojové tendence velení vojskům v útočné operaci.

V článku jsou postupně rozebrány tyto otázky:

- požadavky kladené na velení v soudobé útočné operaci;
- vybavení hlavního a záložního velitelského stanoviště a rozmístění příslušníků štábu na nich;
- organizace přemístění velitelského stanoviště v průběhu útočné operace;
- práce velitele a štábu při rozhodování, zpracování plánu operace a při dovedení rozhodnutí velitele k vykonatelnosti;
- práce velitele a štábu v hlavních údobích boje v průběhu útočné operace;
- tendence vývoje velení vojskům v soudobých podmínkách.

Podplukovník B. Szczepaniak, Použití automobilní dopravy v boji.

Autor článku rozbírá tyto otázky:

- stanovení úkolů dopravnímu odřadu velitelem střeleckého praporu;

— organizaci velení dopravnímu odřadu střeleckého praporu;

— podmínky, kterým musí odpovídat rajon rozmístění dopravního odřadu, jeho vybavení s hlediska protiatomové a protipožární ochrany a protitankové obrany;

— rozmístění vozidel v prostoru soustředění dopravního odřadu;

— vzdálenost rozmístění dopravního odřadu od předního okraje bojujících vojsk v jednotlivých druzích boje;

— maskování, ochrana a obrana dopravních odřadů;

— způsoby použití automobilní dopravy v průběhu útočného i obranného boje.

Podplukovník J. Czownicki, Bojové použití letectva v útoku s násilným přechodem vodní překážky.

V článku autor postupně objasňuje — vliv zvláštností útoku s násilným přechodem vodní překážky na bojové použití letectva;

— organizaci ochrany vojsk a přeprav před nepřátelskými údery a průzkumem ze vzduchu a odrazení atomových úderů nepřátelského letectva;

— boj s nepřátelskými prostředky atomového napadení;

— leteckou podporu násilného přechodu a útoku vojsk, boje o vytvoření a upevnění předmostí a při odrazení protiútoků nepřítele;

— letecké zabezpečení zasazení druhých sledů rozšíření předmostí a rozvíjení útoku z nich do hloubky a do boků bránícího se nepřítele;

— úkoly letectva při násilném přechodu vodní překážky z chodu;

— organizaci součinnosti vševojskových svazků s letectvem při násilném přechodu vodní překážky s plánovitou přípravou a při násilném přechodu z chodu.

Major E. Żółtowski, Poznámky o napalmu a způsobech ochrany proti jeho účinkům.

V první části článku se objasňuje, co je to napalm a jaké jsou jeho bojové vlastnosti. Pak jsou ukázány způsoby používání napalmu americkým pozemním vojskem a letectvem.

V druhé části se pojednává o organizaci ochrany proti účinkům napalmu, o seznámení vojsk s účinky napalmu, o opatřeních k zabránění použití napalmu nepřítelem, o ženijní úpravě te-

rénu k zabezpečení vojsk proti účinkům napalmu a o odstraňování následků použití napalmu.

Ve vojenskohistorické části je článek plukovníka St. Szulczyńskiego k 30. výročí úmrtí vynikajícího revolucionáře a vojevůdce M. V. Frunzeho.

Dále je tam článek majora A. Jasińskiego »Účast 2. polské armády v pražské operaci«, který má zvláštní význam pro naše vojenské historiky zabývající se historií osvobození Československé republiky od fašistických okupantů v letech 1944 a 1945.

V článku autor nejprve popisuje a analyzuje vojenskopolitickou situaci v květnu r. 1945. Potom rozbírá místo a úkoly 2. polské armády v pražské operaci, situaci nepřítele před frontou 2. polské armády, hodnotí zvláštnosti terénu v pásmu její činnosti, rozhodnutí velitele armády generála Karola Świerczewského a přípravu útoku.

V dalších částech je popsán průběh činnosti jednotlivých částí 2. polské armády v době od 6. do 10. května roku 1945. Do svazku 2. polské armády v pražské operaci patřily 5., 7., 8., 9. a 10. pěší divise a 1. tankový sbor. Tankový sbor tvořil rychlou skupinu 2. polské armády a pronikl 10. 5. 1945 do prostoru Mělníka. V pražské operaci zabezpečovala 2. polská armáda levý bok hlav-

ního úderného uskupení 1. ukrajinského frontu a znemožňovala hitlerovcům uniknout na západní břeh Labe. Svazky 2. polské armády pronásledovaly nepřítele v obtížných podmínkách hornatého zalesněného terénu severočeského pohraničí na směru Wartha, Mělník, Praha a přispěly významným způsobem k osvobození Československé republiky od fašistických okupantů.

V rubrice »O cizích armádách« je článek o amerických vojenských základnách v Anglii, západním Německu, Francii, Španělsku, Itálii, Řecku, Turecku, severní Africe, Japonsku, na Tajvanu, Filipínách, v Pakistánu a v Arktidě.

V rubrice »Diskuse a polemika« je uveřejněn další diskusní příspěvek k otázce manévru v soudobém boji a operaci. Major Szepeczyński tu objasňuje své hledisko na rozdíly mezi manévrem a přeskupením, na klasifikaci druhů manévru, na činitele, které určují ráz manévru vojsk, na rozdíly mezi manévrem taktickým, operačním a strategickým a na různé formy manévru.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je recenze knihy E. Wysocki »Osvobození Varšavy« (»Wyzwolenie Warszawy«, vydáno v polském vydavatelství MON r. 1955 vojensko-historickou komisí polského ministerstva národní obrany).

Číslo 11/1955

Úvodník: O některých otázkách vojenské vědy. V článku se poukazuje na omyly, které se v poslední době vyskytovaly v těchto otázkách vojenské teorie:

— úloha a význam trvale působících faktorů;

— morální duch armády;

— hodnocení počátečního období Veliké vlastenecké války SSSR;

— využívání zkušeností Sovětské armády a Lidové polské armády;

— úloha lidových mas ve válce;

— vedoucí úloha strany;

— hodnocení buržoasní vojenské vědy.

Článek je uzavřen závěry, vysvětlujícími příčiny nesprávného chápání a mentování některých theoretických otázek soudobé vojenské vědy.

Plukovník J. Kurniewicz, K otázkám zabezpečení zasazení rychlé skupiny do průlomu vševojskovými svazky.

V článku jsou postupně rozbírány tyto otázky:

— povaha zabezpečení zasazení rychlé skupiny do průlomu a jeho vliv na průběh útočné operace;

— úkoly, které plní vševojskové svazky pro zabezpečení zasazení rychlé skupiny do průlomu;

— zabezpečení a regulace pohybu;

— zabezpečení práce týlu rychlé skupiny;

— práce velitele a štábu vševojskového svazku při organizaci zabezpečení zasazení rychlé skupiny do průlomu.

Kapitán J. Mercik, Rozmístění a zabezpečení vojsk při oddechu.

Autor článku se zabývá těmito otázkami:

- v kterých případech se vojska rozmísťují k oddechu;
- jakým požadavkům musí odpovídat rajon rozmístění vojsk k oddechu;
- úkoly a práce ubytovatelů;
- rozložení vojsk k oddechu;
- organizace a úkoly strážního zajištění;
- posílání dozorců jednotek a jejich úkoly;
- příprava obranných čar je-li předvídan útok velkých sil a vzdušných výsadků nepříteli;
- organizace protiatomové a protipožární ochrany, protitankové, protivzdušné a protichemické obrany;
- činnost vojsk rozmístěných k oddechu v případě útoku na rajon rozmístění.

Major J. Orzechowski, K otázce operativnosti štábů.

- V článku jsou rozvířeny tyto otázky:
- podstata operativnosti štábů;
 - rychlost a poslušnost práce štábu v soudobých podmínkách;
 - organizace a příprava činnosti ve zkrácených lhůtách;
 - zjednodušení bojové dokumentace;
 - zjednodušení práce na mapách;
 - zaměnitelnost důstojníků;
 - centralizace velení;
 - význam a úkoly záložních velitelských stanovišť v soudobém boji;
 - práce štábu pokud se týče informování a evidence.

Major B. Kulinczyk, Vliv terénu na bojovou činnost vojsk.

- Autor článku rozbírá tyto otázky:
- vliv povahy terénu na bojovou činnost vojsk, zejména jeho přehlednost, přirozený pokryv, rostlinstvo, členitost, stav vod a hornatost;

— vliv geologických podmínek terénu (spodní vrstvy, povrchová půda, podzemní vody) na bojovou činnost vojsk.

Vojensko-historická část

Podplukovník A. Murinowitz, Poznámky o politické práci v 1. pěší divisi v době berlínské operace.

V článku je popsán průběh činnosti 1. polské pěší divise v období od poloviny března roku 1945 do konce války. Pak jsou popisovány obsah a formy politické práce používané v jednotkách 1. divise v období, které předcházelo bojové činnosti v Berlíně a během ní.

Profesor doktor H. Batowski, Vojenský význam Mickiewiczovy legie v roce 1848 (přehled faktů). Protirakouské přesvědčování Mickiewiczze, politicko-ekonomická situace Itálie do revoluce 1848, činnost Mazziniho, revoluční hnutí a růst protirakouského postoje v první polovině 19. století, březnová revoluce r. 1848 a začátek rakousko-italské války, situace a složení vojsk obou stran, činnost Mickiewiczze při vytváření polské legie určené k boji proti Rakousku, činnost Mickiewiczovy legie na rakousko-italské frontě a při obraně Milána.

V rubrice »O cizích armádách« je článek o organizaci a použití svazků za oboustranného použití atomových zbraní podle anglických názorů.

V rubrice »Diskuse a polemika« je diskusní článek majora R. Draguna k statí podplukovníka J. Marguliese »Některé otázky manévru v soudobém boji a operaci«.

V rubrice »Kritika a bibliografie« jsou recenzovány dvě polské vojenské publikace: album »Lidová polská armáda« a kniha »Historie 3. berlínského pěšího pluku«.

Informácie o obsahu rumunského časopisu »Probleme de Arta Militara«

Číslo 4/1955

Celé číslo časopisu je vyhrazené otázce »Zvláštnosti obrannej operácie vševojskovej armády a jej zabezpečenie druhmi vojsk, za podmienok použitia atomových a chemických zbraní.

Plukovník E. Iepure a plukovník D. Athanasiu, Zvláštnosti obrannej operácie vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

V úvode autor poukazuje na všeobecné zásady použitia atomových a chemických zbraní, kde zdôrazňuje výhody použitia týchto zbraní práve v obrannej operácii. Pre prípad, že vševojsková armáda sa nachádza na smere hlavného odporu frontu, predpokláda autor zosilnenie armády: do jednej delostreleckej divízie, 1—2 protitankové brigády, najmenej dve protiletadlové delostrelecké divízie, jednu ženijnú brigádu, 1—2 ohňometné prápory, 3—4 roty ľahkých ohňometov, potrebné množstvo chemických jednotiek a ženijnej techniky.

Autor predpokláda 6—10 atomových pum, lebo atomových granátov, ktoré môžu spôsobiť ťažké straty u 4—5 divízií protivníka. Armáda na smere hlavného odporu frontu — podľa autora môže mať 8—14 atomových pum. Sú-li dve armády na smere hlavného odporu frontu a to svojimi vnútornými krídlami, môže mať každá armáda k dispozícii 4—7 atomových pum.

V ďalšej časti autor sa zaoberá otázkou operačného učinenia vševojskovej armády v obrannej operácii, systémom obranných pásiem a postavení, otázkou protiprípravy, protiúderu, operačným zabezpečením obrannej operácie. Autor uvádza dve schémy operačného učinenia vševojskovej armády v obrannej operácii.

Plukovník S. Lupu a major M. Šerban, Zvláštnosti delostreleckého zabezpečenia v obrannej operácii vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových zbraní.

V úvode autor poukazuje na úlohu delostrelectva v obrannej operácii — vzhľadom k použitiu atomových zbraní. Zaoberá sa otázkou protiprípravy, ničení živej sily a bojovej techniky po zahájení nepriateľského útoku a otázkou prípravy a prevedenia protiúderu. Autor súčasne poukazuje i na úkoly protiletadlového delostrelectva.

V ďalšej časti podrobnejšie sa zaoberá otázkou vlastnej delostreleckej protiprípravy. Predpokláda pôsobenie delostrelectva v rámci protiprípravy na priestor 10—15 km široký a 2—3 km hlboký. Hustota delostreleckých hlavní na jeden bežný km 60—100 hlavní. Trvanie protiprípravy 20—25 minút. Spotreba 0,5—0,6 pp. Ďalej potom takisto rieši otázky delostreleckého zabezpečenia protiúderu, kde predpokláda 60 až 80 hlavní na jeden km fronty útočného pásma.

V poslednej časti autor súčasne poukazuje na spôsob zabezpečenia armádnej obrannej operácie protiletadlovým delostrelectvom. Pripojeny sú tri schémy: plán použitia delostrelectva v obrannej operácii, delostrelecká protipríprava a delostrelecké zabezpečenie protiúderu.

Podplukovník R. Bianu, Tankové a mechanizované jednotky v obrannej operácii vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

V úvode autor charakterizuje súčasný boj, kde je možno zvlášť výhodne využiť tankových a mechanizovaných jednotiek a svazkov.

V ďalšej časti autor prevádza rozbor hustoty tankov a SD za rôznych predpokladov zosilovania obrany a úkoly tankových záloh. V úkoloch, ktoré predpokláda pre mechanizovanú divíziu prvého sledu armády, počíta so zásahom mechanizovanej divízie do priestoru protiprípravy, prevedenie sborovej protizteče, obranu druhého pásma obrany a konečne možný úkol pripojenie sa k protiúderu armády.

Ďalej rieši autor úkoly mechanizovanej divízie v rámci druhého sledu armády. V článku sú ešte riešené tieto otázky: plánovanie, spôsob spracovania plánu použitia tankového a mechanizovaného vojska v obrannej operácii vševojskovej armády. Otázka nutnej súčinnosti s ostatnými druhmi vojsk je zvlášť zdôrazňovaná.

V závere autor zdôrazňuje otázku manévru v obrannom boji, kde práve tankové a mechanizované vojsko hraje významnú úlohu.

Plukovník N. Grigore, Letecké zabezpečenie obrannej operácie vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

V úvode autor zdôrazňuje zvláštnú úlohu, ktorú hraje práve letectvo v obrannej operácii pri použití atomových zbraní.

Ďalej rieši autor tieto otázky: prieskum, letecká protipríprava a zabezpečenie protiúderu.

V otázke vzdušného prieskumu charakterizuje letecký operačný prieskum do hĺbky 600 km a letecký taktický prieskum do hĺbky 200 km. Zvlášť sa zmieňuje tiež o radiačnom prieskume, ktorý môže prevládzať letectvo. Postupne rieši otázky účasti letectva na leteckej proti-

přípravě, ničení nepřítele při zaujímání východního priestoru a vo východ-zom položení a v době zahájení útoku. Vo vlastnej otázke protipřípravy, rieši túto z hľadiska použitia letectva s potrebným rozborom.

V poslednej časti autor sa zaoberá otázkou leteckého zabezpečenia protiúderu armády a nakoniec zdôrazňuje vážnosť otázky plánovania.

Plukovník A. Zaharia, Ženíjné zabezpečenie obrannej operácie vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

V úvode autor zdôrazňuje zvláštny význam použitia ženijného vojska v súčasných bojových podmienkach, vzhľadom k veľkému účinku atomových zbraní.

Dalej sú riešené tieto otázky: ženijný priezkm, ženijné budovanie obranných pásiem a postavení, práce prvého a druhého poradí. V otázke potreby úkrytov pre velitelské stanoviská, autor uvádza tieto počty: pre VS pluku: 4 až 5 ľahkých úkrytov, pre divíziu, 10 až 12 úkrytov ľahkých (z toho aspoň jeden ťažký), pre strelecký sbor, 13—17 ľahkého typu a 2—3 ťažkého typu, pre VS armády počítá: 15—20 ľahkého typu, 3—4 ťažkého typu, z toho aspoň jeden zvlášť odolný — podzemný. VS armády predpokladá rozmiestnené na ploše 50 až 150 ha. Celkom pre jednotlivé VS v rámci armády predpokladá asi 500 úkrytov, z toho 40—50 ťažkého typu.

Dalej rieši otázky záťarasov, zabezpečenie vody, maskovanie, ženijný priezkm, zabezpečenie manévru vlastných vojsk, protiúder, použitie ženijné zálohy atď.

V závere autor poukazuje, že i napriek mnohohlasnému úkolom, ktoré pripadajú ženijnému vojsku v súčasných podmienkach, je možno pri dobrej organizácii tieto zvládnuť.

Plukovník L. Panait, Zvláštnosti plánovania a organizovania spojenia v obrannej operácii vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

Autor po krátkom úvode zaoberá sa otázkami: VS armády, záložné velitelské

stanovisko, pomocné VS armády a druhý sled velitelského stanoviska (týlový).

Autor zdôrazňuje nutnosť vybudovania mimo hlavného spojovacieho uzlu na VS ešte i záložný spojovací uzol vo vzdialenosti 5—7 km od hlavného. O ZVS hovorí, že spojovací uzol na tomto stanovisku musí byť vybudovaný úplne. Pomocné VS autor predpokladá vybudovať pre priame velenie v dobe prevládania protiúderu. Jeho umiestnenie predpokladá autor vo vzdialenosti 10—12 km od čiar zasadenia druhého sledu armády do protiúderu. V dobe prevládania protiúderu predpokladá, že na tomto VS sa môže nachádzať: veliteľ armády, veliteľ a náčelníci druhov vojsk, predstaviteľ letectva, náčelník operačného oddelenia, náčelník priezkumu, pomocník náčelníka spojenia a dôstojníci-pomocníci potrební pre velenie. Po odbornej stránke rieši otázky použitia telefónneho spojenia, rádiového spojenia, pohyblivých pojtok a otázky poľnej pošty.

Major M. Vasiliu, Použitie chemických zbraní v obrannej operácii vševojskovej armády.

Autor vo svojom úvode poukazuje na veľmi dobré možnosti použitia chemických zbraní práve v obrannej operácii. V svojom článku zaoberá sa týmito otázkami: použitie chemických zbraní za protipřípravy, otázka organizovania chemických záťarasov, záťarasov ženijně-chemických, činnosť a rozkazy v štáboch pri potrebe zabezpečenia použitia chemických zbraní.

Plukovník N. Tudorica, Materiálne zabezpečenie obrannej operácie vševojskovej armády v podmienkach použitia atomových a chemických zbraní.

Autor po krátkom úvode rieši tieto otázky: učinenie týlu, prísun po železnici, po silniciach, rozloženie zásob podľa sledov, armádna zásobovacia základňa. Dalej otázku protiatomovej ochrany týlových útvarov a složíek. Počítá s potrebou 500 000 m³ dreva len pre vlastnú potrebu týlových útvarov.

V závere zdôrazňuje nutnosť úzkej súčinnosti v rámci štábu armády, zvlášť s operačným oddelením.

Z obsahu vojenského odborného časopisu čínské lidové armády »1. srpen« číslo 66

Zkušenosti automobilních útvarů týlové služby armády čínských lidových dobrovolníků z korejské války při překonávání nepřátelské »vzdušné blokády«*)

V korejské válce bylo hlavní těžiště práce týlové služby v převozech. Důležitý úkol při tom plnily automobilní útvary. Na autech je možno provádět převozy jak na velké, tak i na krátké vzdálenosti. Rozbombarduje-li nepřítel železniční trať, je možno na příklad organisovat převozy v jednotlivých přerušovaných úsecích železnice, převážet náklady z nádraží do skladů a p. Kromě toho se však naskytá možnost přisunovat materiál přímo až na přední okraj. Auta lze při leteckých útocích poměrně snadno rozptýlit a ukrýt. Automobilní cesty lze po útoku rychle opravit. Přesto však nepřátelská t. zv. vzdušná blokáda na bojišti v Koreji velmi ztěžovala činnost automobilních útvarů.

Z počátku způsobovaly nepřátelské letecké útoky vážné ztráty na autech a u příslušníků automobilní služby, čímž se koeficient převozů značně snížil. Na příklad v prvních několika měsících po vstupu čínských lidových dobrovolníků na půdu Koreje ujelo každé auto průměrně denně jen 39,5 km.

Požadavky na řidiče se zvětšovaly. Převozy bylo třeba provádět v noci, bez světla, což vyžadovalo velké duševní vypětí. Aby se vyhnuli vzdušnému náletu nepřítelů, musili sami řidiči často vykládat a ukrývat materiál. V případech, kdy po rozbití cest nebo mostů leteckým náletem řidiči nestačili během jedné noci odvézt raněné do nemocnice, museli je přes den ukrýt a poskytnout jim sami pomoc a p.

Pro uvedené těžkosti, nedostatek zkušeností v období po vstupu do Koreje a nedostatečnou ideovou připravenost báli se mnozí řidiči nepřátelské vzdušné blokády.

K snížení účinků nepřátelských leteckých útoků bylo nutno rozčlenovat vozidla na velké vzdálenosti od sebe, takže se ztěžovalo velení automobilním proudům. Přitom nebylo možno včas řešit

vznikající obtížné situace na komunikacích a provádět potřebná opatření a velitelské kádry nemohly úspěšně a včas plnit své úkoly. Z toho, co bylo uvedeno, je vidět, že automobilní útvary měly mnoho těžkostí při převozech za nepřátelské vzdušné blokády. Přitom se počet letadel na bojišti v Koreji každým rokem zvětšoval a také intensita nepřátelského bombardování se neustále zvyšovala, což zvětšovalo uvedené těžkosti. Avšak nakonec automobilní útvary překonaly všechny těžkosti a v hrdinném boji dovedly plnit své úkoly i při nepřátelské vzdušné blokáde. Na příklad ztráty aut se v pozdější době značně snížily v srovnání se začátkem. Po vstupu do Koreje činily ztráty vozidel za první rok skoro 53,3% celkového počtu. V druhém roce ztráty činily již jen 6,4% a v třetím roce dokonce jen 3,8%. Koeficient plnění úkolů značně stoupl. Pocit strachu před nepřátelskými letadly u řidičů v zásadě pominul a počet bezpečně jedoucích automobilních rot a aut se postupně zvětšoval. Tyto úspěchy byly těsně spojeny s úsilím ženijních vojsk, vojsk protivzdušné obrany a i ostatních vojsk, avšak úsilí příslušníků automobilních útvarů mělo při tom hlavní úlohu.

Jaké byly získány hlavní zkušenosti automobilních útvarů v překonávání vzdušné blokády v tříletém boji?

Je třeba neustále upevňovat pocit odpovědnosti a pocit cti příslušníků automobilních útvarů, zejména řidičů a vychovávat je k aktivnímu boji proti nepřátelským letadlům.

Je třeba znovu zdůraznit, že překonáváním nepřátelské vzdušné blokády právě příslušníci automobilních útvarů zdolávali těžkosti a udržovali nepřerušovaný přísun a odsun, takže bojové útvary fronty byly včas zásobovány, což je hlavní podmínkou k zabezpečení vítězství ve válce. Příslušníci automobilních útvarů musí plně pochopit veliký význam překonávání vzdušné blokády a udržení nepřetržitého přísunu a odsunu i za těžkých podmínek.

Příslušníky automobilních jednotek je třeba vychovávat k šetření materiálem, k zvyšování koeficientu převozů a k zmenšování státních výdajů. Jako příklad možno uvést: ujede-li každé auto do generální opravy o 10 000 km více, zvětší tisíc vozidel přepravu o 10 milionů kilometrů, což se rovná více než

*) Vedoucí kruhy intervenčních ozbrojených sil označovaly názvem »vzdušná blokáda« činnost intervenčního letectva, jejímž cílem bylo znemožnit jakýkoli pohyb po hlavních přisunových komunikacích.

100 novým autům (podle stanovené sovětské normy ujede auto ZIS 95 tisíc kilometrů). To má velký význam pro zmenšení státních výdajů a zvýšení investic pro ekonomickou výstavbu vlasti.

Při výchově je třeba zdůrazňovat význam spojení důvtipu s odvahou a význam ovládání vysoké techniky řízení vozidel. Správným spojováním odvahy s technikou řízení, rozvíjením důvtipu při využití techniky v kritických situacích je možno zvítězit i nad zákeřným vzdušným nepřítelem. Avšak zdokonalování techniky řízení vozidel závisí na správném výcviku a stálém zhodnocování výsledků praktických zkušeností. Proto je třeba pečlivě zhodnocovat výsledky boje s nepřátelskou vzdušnou blokadou a rozšiřovat získané zkušenosti, rozvíjet kritiku a sebekritiku, vyšetřovat příčiny zvláštních událostí, přezkoušovat bojeschopnost a provádět včas potřebná opatření k odstranění nedostatků. Výchovu řidičů je třeba zaměřovat na udržování provozní kázně, získávání zkušeností a většího pocitu odpovědnosti každého řidiče za zvyšování stupně ovládnutí techniky řízení vozidel.

Rízení pohybu jednotlivých vozidel za přesunu

Při přísunech k přednímu okraji mají úzké cesty značný vliv na jízdu vozidel. Obzvláště cesty zatarasené vozidly vytvářejí nebezpečné situace. Proto je třeba zřízovat na začátku a na konci přísunových komunikací i na jejich důležitých úsecích stanoviště orgánů pořádkové služby. Tyto orgány je třeba zřízovat také v místech shromaždišť vozidel k řízení organizovaného pohybu. Orgány pořádkové služby usměrňují jízdu pomalých vozidel po okraji silnice a nedovolují předjíždění vozidel při velkých rychlostech. Mezi dvěma stanovišti pořádkové služby projíždějí hlídky, aby řídily dopravu a uvolňovaly cestu zatarasenou vozidly.

Povinnosti orgánů pořádkové služby je stále zkoumat a osvojovat si zásady činnosti nepřátelských letounů a včas o tom podávat zprávy projíždějícím útvarům. Nepřátelské letouny blokuji hlavně důležité úseky dopravy: mosty, přívozové přepravy a p. Avšak tato zásada se mění, a proto je třeba ji pozorně studovat a provádět protipatření. Na některých úsecích byly zřízovány speciální jednotky pro zkoumání nepřátelské vzdušné blokády a nejučelnějších protipatření.

Před průjezdem pásma nepřátelské

vzdušné blokády je zpravidla třeba zastavit vozidla, prohlédnout motory, přezkoušet tlak vzduchu v pneumatikách, množství paliva v nádržích, vody v chladicích, přezkoušet upevnění nákladu a p. K tomu, aby vozidlo projelo pásmem nepřátelské vzdušné blokády, je třeba zachovat rozvahu, využít vhodného okamžiku a příznivých podmínek. Je nesprávné snažit se nerozvážně prorazit blokadou. V případech, kdy nepřítel osvětluje komunikaci a osvětlené pásmo je příliš velké nebo osvětlovací granát dopadl blízko před vozidlo, směr větru je shodný se směrem jízdy vozidla a není možno rychle projet osvětleným pásmem, je třeba rychle využít terénu a předmětů v něm k ukrytí. Není-li to možné, projedou vozidla rozhodně a velkou rychlostí osvětleným pásmem. Po jeho projetí provedou řidiči znovu kontrolu vozidel a nákladu a teprve pak pokračují v jízdě.

Při jízdě jednotlivých vozidel úsekem, kde není organizována protivzdušná obrana, je třeba používat »způsobu jízdy krátkými skoky«, t. j. zastavit vozidlo na skrytém místě, naslouchat hučení nepřátelských letounů, a není-li slyšet hučení, zapnout světla a jet dopředu. Po projetí jedním úsekem opět zastavit vozidlo a znovu naslouchat a tak postupně se pohybovat dopředu. Jede-li větší počet vozidel, používat způsobu přesunu po skupinách, t. j. první skupina vozidel jede se zapnutými světly a druhá skupina pozoruje vzdušného nepřítele na místě. Když uslyší hučení nepřátelských letounů, oznamuje nebezpečí první skupině tím, že střílí z pušek. Po projetí krátkého úseku pak opět první skupina vozidel zastavuje a naslouchá a druhá se přesunuje se zapjatými světly.

Je třeba zabezpečit dobré ukrytí a maskování aut. Při zastavení vozidla za sítí, kdy řidič po noční jízdě je velmi unaven, není možné přehlízet důležitost maskování vozidel. Podle možnosti je třeba vozidlo ukrývat dál od osad, prostorů rozmístění jednotek, od železnice, mostů a jiných objektů možného vzdušného napadení nepřítelem. Vozidla je třeba ukrývat v úzkých údolích, kde střelba z nepřátelských letounů na pozemní cíle je ztížena. Jednotlivá vozidla je nutno rozmístovat co možná v největší vzdálenosti jedno od druhého, přitom dobře využívat terénu a terénních předmětů a pečlivě provádět důmyslné maskování vozidel. Je třeba odstraňovat stopy kol vozidel v blízkosti míst jejich ukrytí. Při jízdě v lese se vozidla dobře maskují větvemi stromů. Podle

ročního období se vozidla natírají vhodnou maskovací barvou. Přední skla se přikrývají, aby neodrážela měsíční světlo a světlo osvětlovacích granátů.

Rozvíjet hnutí jízdy bez nehod. Hnutí jízdy bez nehod napomáhá řidičům překonávat bázeň a rozvíjí jejich aktivitu a tvůrčí boj se vzdušným nepřítelem; napomáhá dokonalému ovládnutí techniky řízení a oprav vozidel, věnování stále pozornosti ochraně a kontrole vozidel. Hnutí jízdy bez nehod je třeba neustále rozšiřovat a zvyšovat podmínky k jeho plnění.

Požadavky kladené na jízdu bez nehod musejí vycházet z objektivních podmínek. Na příklad v prvním období po vstupu čínských lidových dobrovolníků do Koreje tyto požadavky byly nízké proto, že řidiči neznali korejské cesty, zásady činnosti nepřátelských letounů, neměli zkušenosti z nočních jízd a s opatřeními protivzdušné obrany, chyběly jim zkušenosti v organizaci převozu v době války a nebyly potřebné materiální podmínky pro zajišťování jízdy bez nehod — chyběla hlásná služba PVO, neopravovaly a nerozšiřovaly se silnice a p. V té době se ujetí 2500 km bez nehody pokládalo za mimořádný výkon. Později se všeobecné podmínky jízdy zlepšily, a proto požadavky na jízdu bez nehod byly zvýšeny. V listopadu 1952 byla norma jízdy bez nehod zvýšena na 15 000 km.

Z počátku bylo třeba věnovat pozornost zejména výchově jednotlivců. Na příklad soudruh In Di-fa vytvořil rekord jízdy bez nehod ujetím 40 000 km. Po rozšíření jeho zkušeností v červnu 1953 bylo již 330 řidičů, kteří bez generální opravy a bez nehod ujeli 40 000 km, i více.

Tím se stalo heslo »jízdy 40 000 km bez nehod« masovým hnutím.

Zvláštní pozornost byla věnována výchově družstva, čtyři a roty k získávání kolektivních zásluh za dosažení co největšího počtu řidičů jezdicích bez nehod, k vypěstování myšlenky kolektivní cti ve vojskách a tím upevnění jednoty a vzájemné pomoci vojsk (t. j. vzájemně se podporovat, pomáhat překonávat těžkosti a vyměňovat získané zkušenosti). Tím je možno mobilisovat masové hnutí jízdy bez nehod.

K zvýšení pocitu odpovědnosti a k rozšiřování hnutí jízdy bez nehod je třeba provést činnou propagaci a agitaci:

1. Provádět slavnostní odevzdávání vozidel řidičům.

2. Na každé vozidlo, které ujede bez nehody 10 000 km, namalovat jednu rudou pěticípu hvězdu. Po ujetí 40 000 km bez nehody přimalovat jednu velkou rudou hvězdu a tak zvyšovat počet rudých hvězd úměrně s počtem ujetých kilometrů. Zavěsit rudý praporek na každé vozidlo, které ujede 10 000 km bez nehody a splní bojový úkol. Získání dalších praporeků závisí na počtu kilometrů ujetých bez nehody a na plnění bojových úkolů. Ozdobení vozidel bojovým heslem »Bojujeme o největší počet rudých hvězd« povzbuzuje řidiče v boji o čest kolektivu.

3. Zesílit propagaci a agitaci na regulačních stanovištích. Řidiči denně projíždějí regulačními stanovišti, která soustřeďují údaje o situaci, týkající se boje se vzdušným nepřítelem, a mohou snadno spojit propagaci a agitaci se seznamováním řidičů se situací. Způsob a náplň agitace a propagace regulačních stanovišť se mění podle situace. Na příklad vyvěšením tabulky srovnávající úspěchy dosažené při převozech, tabulky ukazující počet mimořádných událostí, tabulky spotřeby pohonných hmot, tabulky ukazující výsledky součinnosti a výkony odvozu raněných při návratu. Těchto pět tabulek mělo velký význam pro šetření materiálu, pro snížení počtu automobilních nehod, pro prohloubení vnitřní i vnější součinnosti při odsunu raněných a p.

Také je třeba propagovat bojové úspěchy a tlumočit přání fronty soudruhům týlové služby.

Místním rozhlasem lze seznamovat s poučnými příklady, jak je možno překonávat pásmo vzdušné blokády.

Na příklad při kulturních představeních lze vysvětlovat konkrétní situaci v pásmu vzdušné blokády a informovat řidiče o možnostech jejího překonání.

Řidiče je třeba vychovávat, aby správně plnili své povinnosti v těžkých podmínkách války.

To znamená dokonale ovládat techniku řízení a oprav vozidel, umět dobře řídit své vozidlo i v noci bez světla v pásmu nepřátelské vzdušné blokády na horských nerovných silnicích. Být smělý a důvtipný a schopný překonávat blokádu nepřátelských letounů. Mít dobrý zdravotní stav a být schopen překonávat i velká strádání a těžkosti. Tyto požadavky vyžadují pečlivou výchovu a získávání zkušeností. Bojovým vypětím a dlouhodobou noční vyčerpávající prací snižuje se schopnost řidičů v řízení a tím pak vznikají větší ztráty. Proto je nutné, aby všechny velitelské kádry po-

chopily, že úspěšné provádění převozu závisí převážně na řidičích. Péče o řidiče je do značné míry povzbuzuje v překonávání nepřátelské vzdušné blokády a pěstuje v nich lásku k raněným a cit k vozidlům a k nákladu. Je třeba bojovat s nesprávným názorem, že je třeba věnovat pozornost jen vozidlům a nákladům a nepečovat o řidiče.

Péče o řidiče záleží především ve zvýšení jejich politických a technických znalostí. Dále v poučení o opatřeních, jakož i ve vytvoření pro ně všech materiálních podmínek k překonávání vzdušné blokády. K upevnění fyzické zdatnosti řidičů je nutno zlepšit jejich stravování a zvýšit denní normy stravy. Je třeba rozvíjet široké hnutí vzájemné

pomoci mezi řidiči, jako na př. pomoc řidičů a spolujezdců, kteří se nezúčastní převozu, soudruhům odjíždějícím plnit bojový úkol.

Při tom je možno vytvořit specializované pracovní skupiny, na příklad:

- výpomocnou skupinu, která pomáhá řidičům při nakládání a vykládání,
- skupinu prohlídek, která doplňuje olej, hustí pneumatiky, kontroluje převod paliva a elektrické zařízení a agregáty vracejících se vozidel,
- skupinu maskování a ochrany, která umísťuje vozidla do krytu a provádí jejich maskování a střežení,
- pomocnou skupinu, která pere špinavý oděv vrátivších se řidičů, vytápí místnosti a ohřívá vodu.

Informace o obsahu polského vojenského odborného časopisu Myśl wojskowa, číslo 12/1955

Úvodník: Za další rozvíjení vojenskovo vědecké práce.

Článek navazuje na stať »O některých otázkách vojenské vědy« uveřejněnou v předcházejícím čísle Myśli wojskowe. Poukazuje se v něm na nedostatky ve vojenskovo vědecké práci v polské lidové armádě a na cesty, jak je odstranit.

Podplukovník E. Zakrzewski, Účinky atomových zbraní a zvláštnosti organizace bojové činnosti ve městě.

V první části článku rozbírá autor jednotlivé druhy účinků použití atomových zbraní ve městě. V druhé části se zaměřuje na ukázání zvláštností bojové činnosti ve městě za použití atomových zbraní — zejména zvláštností organizace a vedení obrany a zvláštností organizace protiatomové ochrany.

Podplukovník M. Tarnawski, Průzkum v tankových a mechanizovaných svazcích za útoku.

V článku jsou objasňovány tyto otázky: vliv atomových zbraní na organizaci a vyzbrojení průzkumných jednotek tankových a mechanizovaných svazků, na způsob organizace a vedení průzkumu v jednotlivých údobích útočného boje.

Kapitán J. Gogol, Poznámky k ženíjnímu zabezpečení boje v obklíčení a při vyjití z obklíčení.

Obsah článku je zaměřen nejprve na otázku ženíjního zabezpečení boje v ob-

kličení (jeho úkoly, organizace a provádění ženíjního průzkumu, ženíjní vybudování obrany, činnost zatarasovacích odřadů, budování zatarasů, velitelských stanovišť, přistávacích ploch pro letouny) a na otázky ženíjního zabezpečení za vyjití z obklíčení (jeho úkoly, zabezpečení činnosti skupiny krycí a průlomové, činnost odtarasovacích skupin, zatarasovacích odřadů a ženíjní zálohy).

Plukovník A. Aponowicz, K otázce vedení důstojníků k samostatnosti a aktivnosti v průběhu výcviku (diskusní článek).

V článku se autor zaměřuje na zkoumání otázky dané názvem článku pokud se týče přípravy důstojníků ve vojenských školách.

Generál-major profesor M. Arefiew, doktor techn. věd, Pěchotní zbraně armád kapitalistických zemí v době druhé světové války.

V první části ukazuje autor rozvoj pěchotních zbraní v armádách kapitalistických zemí do druhé světové války a v jejím průběhu. V druhé části jsou údaje o množství pěchotních zbraní vyráběných v jednotlivých zemích za první a za druhé světové války. V třetí části jsou popsány vlastnosti pěchotních zbraní, jimiž byly vyzbrojeny za druhé světové války armády kapitalistických zemí. Jsou tu otiskeny fotografie jednotlivých zbraní.

Ve vojensko-historické části je článek majora A. Karpiňského

o balatonské obranné operaci Sovětské armády (březen 1945).

V rubrice o cizích armádách je článek kapitána Z. Kamieniewského »Některé názory západoevropských vojenských kruhů na organizaci a vedení obranného boje za používání atomových zbraní«. V článku seznamuje autor čtenáře s názory západoevropských vojenských odborníků na organizaci obrany a její ženíjní vybudování, na sestavu vojsk v obraně a jejich činnost za používání atomových zbraní a na organizaci vojsk nejlépe odpovídající po-

třebě vedení bojové činnosti za takových podmínek. Dále se zabývá otázkami použití atomového dělostřelectva, taktického letectva a řízených střel při obranné bojové činnosti.

V rubrice »Diskuse a polemika« je další diskusní příspěvek k otázkám manévru v současném boji a operaci, zpracovaný plukovníkem St. Szulczyńskim.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je přehled vojenské tematiky obsažené v 32. až 34. svazku Velké sovětské encyklopedie.

Obsah 6. čísla bulharského vojenského odborného časopisu »Vojenna mysl« 1955

Úvodník, Bulharská komunistická strana — organisátor a vůdce lidové armády.

Podplukovník Načev Iv., Ekonomické úspěchy Lidové bulharské republiky a jejich význam pro obranu země.

Podplukovník Zabunov Chr., Úkoly a formy operační přípravy.

Generál-major Georgiev V., Odražení silného protiúderu z chodu při armádní útočné operaci.

Plukovník Tenov At., Některé otázky velení vojskům v útočné operaci.

Generál-major Bečvarov Iv., Některá poučení z bojové činnosti čínských lidových dobrovolníků v Koreji.

Podplukovník Grigorov S., Činnost dělostřelectva při odražení protiúderů a ničení protiúderného uskupení.

Plukovník Ančev K., Protichemická ochrana a ochrana vojsk proti bojovým radioaktivním látkám za útoku v horském zalesněném terénu.

Podplukovník Čerkezov M., Organizace součinnosti mezi loďním, pobřežním a pozemním dělostřelectvem při útoku vojsk na přímořském směru.

Diskuse a úvahy

Generál-poručík Trenski Sl., O některých otázkách z naší praxe.

Plukovník Janev Kr., Ivanov T., Za přesnou terminologii.

O cizích armádách

Major Nikolov C., Použití dělostřelectva a tankových vojsk v turecké armádě za útoku.

Tímto číslem končí ročník 1955 tohoto časopisu.

Vydává MNO. Řídí redakční rada: Jaroslav Dočkal, Ján Lipový, Václav Voneš, Jaromír Vyhnánek, Zdeněk Malý, Ladislav Hálek, Vladimír Diviš, Václav Kukal, Jaroslav Fořt, Karel Rovenský, Josef Slabý, dr. Jaroslav Goll, Miloš Beneš, Ludvík Varvařovský, Václav Vitanovský, Karel Pavelka (redaktor).

Adresa redakce: Redakce časopisu »Vojenská mysl« MNO, Praha. — Vydává MNO v Našem vojsku, vydavatelství, n. p., Praha. — Tiskne Naše vojsko, tiskárna, n. p., provoz. 2.

V roce 1956 vyjde 6 čísel.

Časopis nelze předplácet, přiděluje se jen služebně.